

Forslag til
Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹
(Implementering af dele af udvindingsaffaldsdirektivet og MCP-direktivet)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, som ændret ved § 26 i lov nr. 1715 af 27. december 2016 og § 2 i lov nr. 204 af 28. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15.

senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 188, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, (MCP-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L313 side 1.”

2. I § 7, stk. 1, nr. 3, ændres »og anlæg for deponering af affald« til: »anlæg for deponering af affald, og anlæg, som håndterer udvindingsaffald«.

3. I § 34, stk. 2, § 37 c, § 39 b, stk. 1, 1. pkt., to steder i § 41 e, stk. 1, i § 41 e, stk. 2 og 3, og § 58, stk. 2, indsættes efter »deponering af affald«: »eller anlæg, som håndterer udvindingsaffald«.

4. I § 41 a, stk. 2, nr. 6, ændres », eller« til: »,«.

5. I § 41 a, stk. 2, nr. 7, ændres »søer.« til: »søer,«.

6. Efter § 41 a, stk. 2, nr. 7, indsættes som nr. 8 og 9:

»8) der er afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald, på anlæg, der håndterer udvindingsaffald, eller

9) der i lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik, på anlæg, der håndterer udvindingsaffald.«

7. I § 41, a, stk. 3, indsættes efter »skal tage godkendelsen af bestemte listevirksomheder op til revurdering,«: »dog uden de tidsmæssige grænser, der fremgår af stk. 1 og 5, i forhold til anlæg, der håndterer udvindingsaffald,«

8. I § 41 e, stk. 2, indsættes efter »den 1. juli 2001 eller senere«: »henholdsvis den 1. maj 2008 eller senere«.

9. I § 41 e, stk. 4, indsættes efter »den 1. juli 2001«: »for anlæg for deponering af affald, og den 1. maj 2008 for anlæg, der håndterer udvindingsaffald«.

10. I § 79 b, nr. 7, ændres »og 9 a« til: », 9 a og 79 d«.

11. Efter § 79 c indsættes:

»§ 79 d. Miljø- og fødevarerministeren kan, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere disse oplysninger.«

12. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 72 a, stk. 3 «: », § 79 d«.

§ 2

Loven træder i kraft den 19. december 2017.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Bemyndigelse til at regulere anlæg, der håndterer udvindingsaffald
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.1.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.2. Fastsættelse af vilkår om nedlukning og efterbehandling
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.2.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.3. Revurdere af eksisterende anlæg
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.3.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.4. Klassifikation af anlæg
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.4.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.5. Sikkerhedsstillelse for udvindingsaffaldsanlæg
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.5.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.6. Påbud om nedlukning og efterbehandling
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.6.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.7. Ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.7.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
 - 3.8. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning vedrørende § 1, nr. 1-9

3.9. Indhente oplysninger hos virksomheder som følge af MCP-direktivet

3.9.1. Gældende ret

3.9.1.1. MCP-direktivet

3.9.1.2. Gældende danske regler om udlevering af egenkontroloplysninger mv.

3.9.1.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning,
jf. § 1, nr. 10-12

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

Udkast

1. Indledning

Lovforslaget har to formål. For det første at sikre en fuldstændig implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (herefter udvindingsaffaldsdirektivet) ved at tilvejebringe hjemmelsgrundlag for at regulere anlæg, der håndterer udvindingsaffald, og som ikke er deponeringsanlæg. For det andet at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (herefter MCP-direktivet), ved at tilvejebringe hjemmelsgrundlag for at indhente bestemte oplysninger hos virksomheder omfattet af MCP-direktivet, når enkeltpersoner anmoder herom.

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 2-9, ændringer af miljøbeskyttelsesloven, der skal sikre, at alle affaldsanlæg omfattet af udvindingsaffaldsdirektivet kan reguleres. Ændringen er foranlediget af Kommissionens begrundede udtalelse om den danske gennemførelse af direktivet.

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 10-12, en ændringer af miljøbeskyttelsesloven med forslag om en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden skal indhente nærmere angivne oplysninger vedrørende egenkontrol mv. hos virksomheder, og at virksomheder skal afgive de pågældende oplysninger til tilsynsmyndigheden, når enkeltpersoner beder om adgang til sådanne oplysninger, samt heraf følgende konsekvensrettelser. Ændringerne er led i implementeringen af MCP-direktivet, hvor der mangler en hjemmel til at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at tilvejebringe nærmere angivne oplysninger som følge af anmodning fra en enkeltperson.

2. Lovforslagets baggrund

Formålet med udvindingsaffaldsdirektivet er at sikre korrekt håndtering af udvindingsaffald. Ændringerne af miljøbeskyttelsesloven skal sikre, at ministeren, i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, er bemyndiget og forpligtet til at fastsætte regler om 1) regulering af anlæg, der håndterer udvindingsaffald, som udvindingsaffaldsdirektivet definerer som affaldsanlæg, 2) at fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling, 3) at revurdere eksisterende anlæg, 4) at klassificere anlæg, 5) at kræve sikkerhedsstillelse, 6) at give påbud om nedlukning og efterbehandling, og 7) at ekspropriere i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller med henblik på at foretage prøveboringer. Alt dette omfatter således andre anlæg end deponeringsanlæg, der håndterer udvindingsaffald.

I forbindelse med udarbejdelse af svaret på Kommissionens begrundede udtalelse blev det klart, at der vil kunne forekomme anlæg, som efter gældende regler ikke kan opnå godkendelse, fordi de ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg, som ellers er et krav efter den nugældende udvindingsaffaldsbekendtgørelse. Et anlæg er ikke nødvendigvis et deponeringsanlæg efter deponeringsreglerne, hvis oplagring sker i under et år, mens denne tidsbegrænsning ikke i alle situationer er gældende for et anlæg, der håndterer udvindingsaffald. Kravet i den nugældende udvindingsaffaldsbekendtgørelse om at et anlæg, der håndterer udvindingsaffald skal opfylde

definitionen på et deponeringsanlæg vil derfor skulle slettes. Dette medfører, at der vil mangle hjemler til forskellige bestemmelser i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen.

I tilfælde, hvor der ansøges om tilladelse til etablering af et anlæg, som håndterer udvindingsaffald, som ikke samtidig er godkendt som deponeringsanlæg, kan der være tale om aktiviteter, som adskiller sig væsentligt fra almindelig affaldsdeponering. Den vidtstrakte brug af henvisninger i den gældende udvindingsaffaldsbekendtgørelse til deponeringsbekendtgørelsens tekniske bestemmelser vil derfor ikke nødvendigvis være relevant og kan medføre en overimplementering af udvindingsaffaldsdirektivet. På et udvindingsaffaldsanlæg vil der f.eks. kunne optræde aktiviteter bestående af produktion og ophobning af affald stammende fra fysisk behandling (så som nedknusning og udvaskning) eller kemisk ekstraktion af geologisk materiale. Dette kan medføre restprodukter af geologisk materiale og vandige opslæmninger (slam) af restprodukter, indeholdende kemiske hjælpestoffer. Der kan således optræde dynger af geologisk materiale, damme indeholdende flydende affald under udsedimentering og dæmninger, som indeslutter flydende affald.

Det vil således betyde, at affaldet kan blive liggende i ubegrænset tid, uden krav om at anlægget skal godkendes som et deponeringsanlæg, og med de tilhørende krav, som følger af deponeringsreglerne, eller med krav om, at affaldet efter en rum tid skal køres på et deponeringsanlæg, der er godkendt til at håndtere udvindingsaffald.

Som eksempel kan nævnes efterforskning eller udvinding, hvor der ved siden af udvindingsstedet akkumuleres udvindingsaffald. Affaldet er planlagt til at ligge dér i under et år, for senere at blive kørt væk. Dette anlæg er ikke af deponeringsreglerne, jf. § 3, nr. 10, i bekendtgørelse nr. 1049 af 28. august 2013 om deponeringsanlæg (deponeringsbekendtgørelsen). Anlægget er imidlertid omfattet af reglerne i udvindingsaffaldsdirektivet.

Ændringerne i loven vil medføre, at alle anlægstyper er reguleret, hvilket sikrer en direktivnær implementering af udvindingsaffaldsdirektivet.

Det vurderes umiddelbart ikke, at der er noget større behov for yderligere regulering for at nærværende bemyndigelsesændringer, skal udmøntes i de nugældende bekendtgørelser, da teksten i bekendtgørelserne kan rumme anlæg, der håndterer udvindingsaffald.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Landskabelige hensyn og inddragelse af offentligheden) (lovforslag L 120, Folketingstidende 2015-16, A., L 120). Med denne lovændring fik miljø- og fødevareministeren – begrundet i udvindingsaffaldsdirektivet – en bemyndigelse til at fastsætte regler om varetagelse af landskabelige hensyn ved administration af loven og regler udstedt i medfør af loven, i det omfang det er nødvendigt for at kunne gennemføre EU-retlige forpligtelser i dansk ret.

Direktivets regler er hovedsagligt gennemført i bekendtgørelse nr. 528 af 27. maj 2016 om håndtering af udvindingsaffald. Udvindingsaffaldsbekendtgørelsen regulerer godkendelse, klassificering og drift af anlæg, sikkerhedsstillelse mv., som kendes for andre farlige virksomheder, eksempelvis fra deponeringsanlæg.

Der er ikke aktuelt kendskab til planer om udvindinger eller efterforskninger, som skaber udvindingsaffald, i Danmark.

Formålet med MCP-direktivet er at regulere udledninger af visse luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg, som hidtil ikke har været reguleret generelt på EU-plan. Mellemstore fyringsanlæg er anlæg på mellem 1 MW og 50 MW, og kan f.eks. være fjernvarmeanlæg. Med direktivet indføres bl.a. en række udledningskrav og krav til kontrol med mellemstore fyringsanlægs emissioner, herunder svovldioxid, kvælstofoxider, kulilte og støv (partikler) til luften. MCP-direktivet skal implementeres i dansk ret senest den 19. december 2017. Direktivets regler vil blive gennemført i en bekendtgørelse, der indeholder generelle regler for mellemstore fyringsanlæg, samt tilpasning af flere gældende bekendtgørelser herunder bl.a. godkendelsesbekendtgørelsen og standardvilkårsbekendtgørelsen. Direktivets krav til tilsynet med de mellemstore fyringsanlæg vil blive implementeret i miljøtilsynsbekendtgørelsen.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Bemyndigelse til at regulere anlæg, der håndterer udvindingsaffald

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet regulerer håndtering til akkumulering eller deponering af affald fra udvindingsindustrien. Det kan være anlæg, der etableres i tilknytning til udvindingsstedet, såvel som uden tilknytning. Dette følger af artikel 2, nr. 1 og artikel 3, nr. 15. Håndteringen af udvindingsaffald, skal forstås som håndtering til akkumulering eller deponering, jf. artikel 3, nr. 15, hvorfor det er et snævrere håndteringsbegreb end det der findes i ”affaldshåndtering”. Det er endvidere ikke enhver håndtering, der reguleres af direktivet, da der er følgende tidsmæssige begrænsninger:

- ingen tidsmæssig begrænsning for affaldsanlæg i kategori A og anlæg til affald defineret som farligt i affaldshåndteringsplanen
- i mere end seks måneder for anlæg til farligt affald, der uventet er opstået
- i mere end et år for anlæg til ikke-farligt ikke-inert affald
- i mere end tre år for anlæg til ikke-forurenede jord, ikke-farligt affald fra efterforskning, affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv og inert affald.

Til sådanne anlæg medregnes dæmninger og andre konstruktioner, der skal indeholde, tilbageholde, indeslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg, samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter udvinding af mineralet med henblik på rehabilitering eller til anlægsformål.

Som det fremgår af ovenstående, er det derfor ikke alle affaldsanlæg, der håndterer affald, som reguleres af direktivet.

Direktivet indeholder krav til håndteringen, godkendelse og klassificering af anlæg, affaldshåndteringsplaner, beredskabsplaner, sikkerhedsstillelse m.v.

3.1.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
Deponering af affald reguleres bl.a. i deponeringsbekendtgørelsen, der er en implementering af deponeringsdirektivet. Når deponering af udvindingsaffald sker på et eksisterende anlæg for deponering af affald, de såkaldte deponeringsanlæg, skal disse således tillige opfylde kravene til anlæg for udvindingsaffald. Disse regler fremgår af bekendtgørelse nr. 528 af 27. maj 2016 om håndtering af udvindingsaffald (udvindingsaffaldsbekendtgørelsen). Beføjelser til at regulere deponeringsanlæg er tildelt ministeren med bemyndigelse i lovens § 7, stk. 1, nr. 3, og lovens kapitel 5 og 6. § 7, stk. 1, nr. 3, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg. Denne bemyndigelse blev indsat i forbindelse med implementeringen af deponeringsdirektivet. Udvindingsaffaldsdirektivet skelner som sådan ikke mellem håndtering til akkumulering og deponering på anlæg, der ikke har tilknytning til udvindingsstedet og dem der har. Da miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, regulerer deponeringsanlæg, er den ikke bred nok til at kunne rumme de anlæg, som udvindingsaffaldsdirektivet regulerer, med ovenstående tidsmæssige grænser. Lovens § 7, stk. 1, nr. 3, indeholder bemyndigelsen at kunne fastsætte regler om indholdet af påbud om nedlukning og efterbehandling. Da udvindingsaffald er en delmængde af udvinding, er reglerne efter udvindingsaffaldsdirektivet *lex specialis*, hvorfor det ikke vurderes nødvendigt, at præcisere i anden lovgivning, at udvindingsaffaldsreglerne går forud. Anlæg, der håndterer udvindingsaffald, reguleres også i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomheder (godkendelsesbekendtgørelsen), i listepunktet K-216. Anlæg, som kun håndterer udvindingsaffald, skal ikke også samtidigt være godkendt som deponeringsanlæg. Godkendelsesbekendtgørelsen har dog hjemmel i lovens § 35, stk. 2.

3.2. Fastsættelse af vilkår om nedlukning og efterbehandling

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader også efter et affaldsanlægs nedlukning, ligesom der er krav om rehabilitering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg.

Ved rehabilitering forstås, jf. udvindingsaffaldsdirektivets artikel 3, nr. 20, en behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg, på en sådan måde, at det bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand med hensyn til bl.a. jordbundskvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, landskab og anvendelsesmuligheder.

Udvindingsaffaldsdirektivet kræver i artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne sørger for, at efterbehandling af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges, og deres eventuelle skadevirkninger, herunder grænseoverskridende virkninger, for menneskers sundhed og/eller miljøet begrænses. Driftsherren skal derfor udarbejde en strategi for forebyggelse af større

uheld ved håndteringen af udvindingsaffaldet, jf. stk. 3, hvori efterbehandling indgår. Særligt artikel 12 omhandler nedlukning og efterbehandling, med krav til driftsherren for ansvar bl.a. for vedligeholdelse, overvågning, kontrol og afhjælpende foranstaltninger.

3.2.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet Miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 2, fastlægger, at der for anlæg for deponering af affald skal fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling. Nedlukning og efterbehandling er reguleret i udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 11, nr. 5 og 7, i relation til hvordan disse foranstaltninger indgår i affaldshåndteringsplanen. § 19 i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen beskriver nærmere nedlukningen af anlæg og efterbehandlingen, herunder tilsynsmyndighedens mulighed for at give påbud om nedlukning. Nedlukningen skal efter nugældende regler i øvrigt ske efter retningslinjerne i bilag 2, punkt 13, i deponeringsbekendtgørelsen.

3.3. Indsende oplysninger til revurdering af anlægs vilkår

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 7, stk. 4, foreskriver, at de kompetente myndigheder med mellemrum skal revurdere og om nødvendigt ajourfører betingelserne for tilladelsen. Revurderinger skal ske:

- 1) Hvis der er afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald.
- 2) På grundlag af de overvågningsresultater, der indberettes af driftsherren i medfør af egenkontrollen, eller tilsynsbesøg.
- 3) I lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Der er ingen øvre eller nedre tidsgrænser for hvornår denne revurdering skal ske.

3.3.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet Miljøbeskyttelseslovens § 41 a, bemyndiger tilsynsmyndigheden til at meddele påbud eller forbud samt tage godkendelsen op til revurdering.

I de nugældende regler er hjemlen endvidere udmøntet i udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 25, hvoraf fremgår, at for anlæg, der håndterer affald, som er opstået i forbindelse med efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer eller i forbindelse med stenbrudsdrift, (de listevirksomheder der er listet under punkt K216 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed) skal der ske en revurdering af godkendelsen. Revurderingen af eksisterende anlæg skal ske mindst hvert 10. år. Denne tidsmæssige grænse vil blive slettet, da dette ikke følger af direktivet.

Med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 4-8 sikres, at revurderingerne kan ske udelukkende af følgende årsager:

- Hvis der er afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald.

- I lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Det vurderes, at der allerede er hjemmel i nugældende § 41 a, stk. 1, nr. 1, til at revurdere jf., udvindingsaffaldsdirektivets artikel 7, stk. 4, nr. 2: På grundlag af de overvågningsresultater, der indberettes af driftsherren i medfør af egenkontrollen, eller tilsynsbesøg.

Da der ikke er nogen minimal eller maksimal frist for revurderingen, indsættes der derfor med lovforslaget i § 41 a, stk. 3, en undtagelse, for anlæg, der håndterer udvindingsaffalds, i relation til de tidsfrister, som fremgår af § 41 a, stk. 1 og 5.

Afgørelsen træffes forsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41, jf. lovens § 41 b.

§ 41 a, stk. 2, nr. 6 og 7, konsekvensrettes som følge af tilføjelsen af to nye numre herefter.

3.4. Klassifikation af anlæg

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 9, jf. kriterierne i bilag III, foreskriver, at den kompetente myndighed skal klassificere udvindingsaffaldsanlæg. Klassificeringen bruges bl.a. til at afgøre, om driftsherren af et udvindingsaffaldsanlæg, for nogle særlige typer af udvindingsaffald, skal søge om godkendelse, stille sikkerhed, uddanne personale m.v. Et anlæg skal klassificeres som enten A eller B.

Bilag III bestemmer, at et kategori A anlæg, er et anlæg, hvor svigt eller ukorrekt drift vil kunne forårsage et større uheld, eller anlægget indeholder affald, klassificeret som farligt over en bestemt tærskel i henhold til direktivet om farligt affald, Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991, som nu reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EØS-relevant tekst). Endelig skal et affaldsanlæg klassificeres som et kategori A anlæg, hvis det rummer stoffer eller præparater, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater, som nu begge reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) n r. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EØS-relevant tekst).

3.4.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet

Implementering af disse bestemmelser i udvindingsaffaldsdirektivet i dansk ret er gennemført ved udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1, jf. bilag 2. Et udvindingsaffaldsanlægs godkendelse skal indeholde en kategorisering af affaldsanlægget i kategori A eller B. Bilag 2 opstiller kriterierne for kategori A og B anlæg.

Et affaldsanlæg i kategori A er et, der opfylder et eller flere af følgende kriterier:

- a) Svigt som følge af tab af strukturel integritet eller ukorrekt drift, f.eks. hvis en dyngge vælter eller en dæmning brister, vil kunne forårsage et større uheld ud fra en risikovurdering, hvor der tages hensyn til faktorer som affaldsanlæggets
 - nuværende eller fremtidige størrelse,
 - placering, og
 - miljøbelastning.
- b) Det rummer affald, der er klassificeret som farligt over en bestemt tærskel efter bekendtgørelse om affald.
- c) Det rummer stoffer eller forarbejdede stoffer, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel efter anden national og EU lovgivning.

Et affaldsanlæg i kategori B er et anlæg, der ikke falder ind under kriterierne for et anlæg i kategori A.

Reglerne har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 37 c, der bemyndiger og forpligter ministeren til at fastsætte regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald.

Imidlertid vurderes det, at bestemmelsen ikke kan udstrækkes til at omfatte anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at falde ind under definitionen på et deponeringsanlæg, jf. herom i afsnit 3.1.

3.5. Sikkerhedsstillelse for udvindingsaffaldsanlæg

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 14, foreskriver, at den kompetente myndighed skal kræve, at der stilles finansiell sikkerhed, inden akkumulering eller deponering af udvindingsaffald påbegyndes. Formålet med sikkerhedsstillelsen er ifølge bestemmelsen, at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt i henhold til udvindingsaffaldsdirektivet, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes, og at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til rehabilitering af det område, der påvirkes af affaldsanlægget.

Artikel 14, stk. 2, indeholder regler om, hvorledes sikkerhedsstillelsen skal beregnes.

Retningslinjerne for sikkerhedsstillelsen er uddybet i Kommissionens beslutning 2009/335/EF af 20. april 2009 om tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Sikkerhedsstillelsen skal blandt andet dække omkostningerne ved

rehabilitering ved en eller flere behørigt kvalificerede og uafhængige tredjeparter af det område, som påvirkes af affaldsanlægget, og som omfatter selve affaldsanlægget som beskrevet i affaldshåndteringsplanen. Vurderingen af de nødvendige udgifter til rehabilitering af landområdet, lukning og foranstaltninger efter lukning, herunder eventuel overvågning og behandling af forurenende stoffer skal udføres af uafhængige og behørigt kvalificerede råstofparter, jf. beslutningens artikel 1, stk. 2, jf. stk. 1, litra g.

Endelig indeholder udvindingsaffaldsdirektivet i artikel 14, stk. 3 og 4, regler om periodisk justering af størrelsen og om delvis bortfald af forpligtelsen til at stille sikkerhed.

3.5.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
Implementering af udvindingsaffaldsdirektivet i dansk ret er bl.a. gennemført ved bekendtgørelse nr. 528 af 27. maj 2016 om håndtering af udvindingsaffald, herunder med krav om sikkerhedsstillelse. Kommissionens beslutning om retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed, jf. ovenfor, er implementeret i bilag 6 til bekendtgørelsen. Der mangler således regulering af anlæg, der håndterer udvindingsaffald, men som ikke er deponeringsanlæg. Reglerne til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivets krav til nedlukning og rehabilitering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg, er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om visse forurenende anlæg, herunder om indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg. Udvindingsaffaldsdirektivets regler, hvorefter der skal stilles finansiell sikkerhed, er bl.a. gennemført med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 39 b.

Fælles for disse bestemmelser i den gældende miljøbeskyttelseslov er imidlertid, at det vurderes, at bestemmelserne ikke kan udstrækkes til at omfatte anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at falde ind under definitionen på et deponeringsanlæg, jf. herom i afsnit 3.1.

Der kan være overlap mellem den sikkerhedsstillelse, som skal stilles efter råstofloven (bekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer), henholdsvis undergrundsloven (bekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund). For sikkerhedsstillelse efter råstofloven vedrører det efterbehandling af indvindingsområdet. Da udvindingsaffald er en delmængde af udvinding, er reglerne efter udvindingsaffaldsdirektivet lex specialis, hvorfor det ikke vurderes nødvendigt, at præcisere i anden lovgivning, at udvindingsaffaldsreglerne går forud.

3.6. Påbud om nedlukning og efterbehandling

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 4, stk. 2 og artikel 12, stk. 2, litra c, omhandler dels medlemsstaternes pligt til at sikre, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget, også efter dets

lukning, og forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed. Dels omhandler artikel 12, stk. 2, litra c, de kompetente myndigheders beslutning om lukning.

3.6.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet Miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 1, indeholder regler vedrørende påbud, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om anlægget for deponering af affald ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle, følger af stk. 3, i § 41 e.

Lovens stk. 2 og 4, sikrer, at eksisterende deponeringsanlæg bliver omfattet af deponeringsdirektivet inden for implementeringsfristen og at der dermed ikke er situationer, hvor man ikke vil kunne give påbud til nogen.

Det vurderes, at bestemmelserne ikke kan udstrækkes til at omfatte anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at falde ind under definitionen på et deponeringsanlæg, jf. herom i afsnit 3.1.

3.7. Ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer

3.7.1. Gældende ret

3.7.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang negative påvirkninger af miljø og sundhed også efter et affaldsanlægs nedlukning. Der henvises særligt til artikel 4, stk. 2 og artikel 12, stk. 2, litra c, jf. ovenfor under punkt 2.8.

3.7.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet Artikel 4, stk. 2 og artikel 12, stk. 2, litra c, i udvindingsaffaldsdirektivet er gennemført med bl.a. § 41 e i miljøbeskyttelsesloven, jf. ovenfor under punkt 2.8. For så vidt angår grundvandsmonitoring og prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5, er det essentielt for at disse kan gennemføres, hvis det ikke er muligt at opnå en frivillig aftale med grundejeren af anlægget, at der er mulighed for at ekspropriere. Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, at godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden i nødvendigt omfang kan træffe afgørelse om ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller med henblik på at foretage prøveboringer. Privatejede såvel som offentligt ejede og eller drevne anlæg, der håndterer udvindingsaffald, er omfattet af ekspropriationsmulighederne.

3.8. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning vedrørende § 1, nr. 2-9

Af lovbemærkningerne til det lovforslag (2000/1 LF 206), hvorved bl.a. ændringerne af § 7, stk. 1, nr. 3, § 34, stk. 2, § 37c, § 39 b, § 41 e, og § 58, stk. 2, blev indsat i, fremgår, at formålet med lovforslaget var at sikre de nødvendige hjemler i miljøbeskyttelsesloven til at gennemføre deponeringsdirektivet, jf. Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald. Det vurderes derfor, at disse specifikke ændringer af miljøbeskyttelsesloven ikke kan udstrækkes til at fastsætte regler for anlæg, der falder uden for definitionen på et deponeringsanlæg efter deponeringsdirektivet.

Med lovforslagene 1998/1 LF 161, som ændrede § 41 a, stk. 1-2, og 2011/1 LF 88, som indsatte, stk. 3-5, sikredes regler til gennemførelse af EU-direktiver, med årsager til revurdering samt frister herfor. Det vurderes, at den nuværende formulering af § 41 a, ikke kan imødekomme behovet for revurdering efter udvindingsaffaldsdirektivet.

Bemyndigelse til 1) at regulere anlæg, der håndterer udvindingsaffald, som direktivet definerer som affaldsanlæg, 2) at fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling, 3) at revurdere eksisterende anlæg, 4) at klassificere anlæg, 5) at kræve sikkerhedsstillelse, 6) at give påbud om nedlukning og efterbehandling, og 7) at ekspropriere i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller med henblik på at foretage prøveboringer, er alle bebyrdende foranstaltninger, og der kræves derfor klar hjemmel hertil.

Det foreslås derfor med lovforslagets § 1, nr. 2, at ministerens bemyndigelse og forpligtigelse til at regulere anlæg udvides, så disse også omfatter anlæg, der håndterer udvindingsaffald, og som falder uden for definitionen på et deponeringsanlæg. Endvidere foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 3-9, at der gives ministeren hjemmel til at fastsætte regler om påbud om og vilkår for nedlukning og efterbehandling af disse anlæg, regler om revurdering af anlægs vilkår, om klassificering af anlæggene, om fastsættelse af og regulering af sikkerhedsstillelse, og hjemmel til ekspropriation i relation til monitoringsboringer eller foretage prøveboringer.

Forslaget medfører, at miljø- og fødevarerministeren med hjemmel i bemyndigelserne i § 7, stk. 1, nr. 3, § 34, stk. 2, § 37c, § 39 b, § 41 a, stk. 2 og 3, § 41 e, stk. 1 og 3, og § 58, stk. 2, også vil kunne fastsætte alle nødvendige regler for anlæg, der håndterer udvindingsaffald, men hvor anlægget ikke er et deponeringsanlæg – eller hvor anlæggets driftsherre ikke ønsker at drive anlægget som et deponeringsanlæg også omfattes af reglerne om regulering af vilkår og påbud om nedlukning og efterbehandling, regulering af revurdering af bestående anlægs vilkår, regulering af klassificering, regulering af sikkerhedsstillelse, og regulering af ekspropriation i relation til monitoringsboringer eller foretage prøveboringer. § 39 b giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vilkår (i miljøgodkendelsen) om sikkerhedsstillelse og forudgående finansiell sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelse kræves til dækning af de forpligtelser, der påhviler en driftsherre af et udvindingsaffaldsanlæg. Krav til nedlukning og om efterbehandling er foranstaltninger, som foregår efter at affaldshåndteringen er ophørt og der kan ligeledes være tale om langvarige foranstaltninger.

Ændringerne i § 41 e, stk. 1-4, og § 58, stk. 2, skal ses i sammenhæng med § 41 e, stk. 5, hvorefter monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller udførelse af prøveboringer kan ske, samt § 41 f, stk. 1 og 3, vedrørende tinglysning af servitut om foranstaltninger der skal gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling, henholdsvis påbud om monitoringsboringer. Ændringen af lovens stk. 2 og 4, skyldes, at fristen for at implementere deponeringsdirektivet var den 1. juli 2001, mens fristen for udvindingsaffaldsdirektivet var 1. maj 2008.

3.9. Indhente oplysninger hos virksomheder som følge af MCP-direktivet

3.9.1. Gældende ret

3.9.1.1. MCP-direktivet

MCP-direktivet indeholder krav om, at myndigheden skal indhente en række angivne oplysninger vedrørende egenkontrol hos virksomheder, herunder overvågningsresultater og driftsjournaler på baggrund af anmodning fra enkeltpersoner om at få adgang til sådanne oplysninger (jf. art. 7, stk. 6, 3. pkt.).

Bestemmelsen i MCP-direktivet henviser endvidere til, hvilke nærmere angivne egenkontroloplysninger enkeltpersoner kan anmode om adgang til.

Det drejer sig om følgende oplysninger: Miljømyndighedens godkendelses- eller registreringsbevis af anlægget, overvågningsresultater og – oplysninger der viser, at emissionsgrænseværdierne er overholdt, driftsjournal der viser eventuelt emissionsbegrænsende udstyrs effektive løbende drift, antal driftstimer, samt typen og mængder af brændsler, der anvendes i anlægget, samt eventuelle driftsforstyrrelser og svigt, tilfælde af manglende overholdelse af emissionsgrænseværdierne, og hvilke foranstaltninger, der er truffet for at genetablere overholdelse.

MCP-direktivet forpligter driftslederen til at opbevare oplysninger vedrørende overholdelse af emissionsgrænseværdier, men ved manglende overholdelse skal driftslederen sende resultater af overvågningen af emissioner m.v. til tilsynsmyndigheden.

Som udgangspunkt er tilsynsmyndigheden ikke i besiddelse af de miljøoplysninger, der indgår i anlæggets driftsjournal, medmindre der har været en overskridelse af en emissionsgrænseværdi, eller tilsynsmyndigheden har anmodet om disse eller dele af disse oplysninger med henblik på at kontrollere, at anlægget overholder direktivets krav. Der vil derfor være behov for at tilsynsmyndigheden kan pålægge virksomheden at tilvejebringe de nævnte oplysninger.

3.9.1.2 Gældende danske regler om udlevering af egenkontroloplysninger mv.

Hverken miljøbeskyttelsesloven eller lov om aktindsigt i miljøoplysninger giver tilsynsmyndigheder mulighed for at anmode virksomheder om udlevering af egenkontroloplysninger, hvor anmodningen alene er begrundet i, at enkeltpersoner har bedt om adgang til disse oplysninger, som kun virksomheden og ikke tilsynsmyndigheden er i besiddelse af.

Lov om aktindsigt i miljøoplysninger giver enhver ret til aktindsigt i oplysninger om virksomheders egenkontrol, som tilsynsmyndigheden er i besiddelse af, med de begrænsninger der følger af loven. Loven omfatter således ikke situationen, hvor tilsynsmyndigheden ikke er i besiddelse af oplysningerne.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mv. i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden anmoder virksomheder om at udlevere oplysninger som følge af en anmodning fra en enkeltperson.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder endvidere ikke hjemmel til at fastsætte straf for virksomheders manglende indgivelse af oplysninger, i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden har bedt virksomheder om oplysninger på anmodning fra en enkeltperson.

Miljøoplysningerne i anlæggets driftsjournal vil være omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger i det omfang, der er tale om oplysninger, som driftslederen har sendt til tilsynsmyndigheden, eller der er tale om oplysninger, som tilsynsmyndigheden selv har indhentet som led i sin tilsynsforpligtigelse, og dermed allerede er i besiddelse af.

3.9.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning, jf. § 1, nr. 10-12

MCP-direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse for mellemstore fyringsanlæg samt ved tilpasning af flere gældende bekendtgørelser herunder bl.a. godkendelsesbekendtgørelsen, standardvilkårsbekendtgørelsen og miljøtilsynsbekendtgørelsen. Direktivets krav til tilsynet med de mellemstore fyringsanlæg vil blive implementeret i miljøtilsynsbekendtgørelsen. De nye regler indføres gradvist, for at give virksomhederne mulighed til at tilpasse sig.

Bortset fra bestemmelsen om at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner, kan direktivet implementeres via eksisterende regler i miljøbeskyttelsesloven. Hverken miljøbeskyttelsesloven eller lov om aktindsigt i miljøoplysninger indeholder i dag en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere sådanne oplysninger, som følge af anmodning fra enkeltpersoner. Med lovforslaget foreslås således, at der indføres en ny bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven, der indeholder en sådan bemyndigelse. Ved at etablere en hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, der giver ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler for, at tilsynsmyndighederne kan indhente sådanne oplysninger hos virksomheder, samt at virksomheder efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal udlevere oplysningerne til tilsynsmyndigheden, sikres det, at direktivet om mellemstore fyringsanlæg kan implementeres fuldt ud, idet resten af direktivet implementeres inden for de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Det er hensigten, at bemyndigelsen også skal kunne bruges i andre tilfælde, hvor et krav om at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltperson følger af en EU-forpligtelse.

De oplysninger, som myndigheden kommer i besiddelse af som følge af en anmodning fra enkeltperson, vil herefter være omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Miljøbeskyttelseslovens bestemmelse om digital indberetning foreslås konsekvensændret, så det bliver muligt, på sigt, at ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mv. i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden anmoder virksomheder om at udlevere oplysninger som følge af en anmodning fra en enkeltperson.

Miljøbeskyttelseslovens straffebestemmelse foreslås konsekvensændret, så det bliver muligt at fastsætte straf overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 79 d efter lovens almindelige bestemmelser herom.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede udvidelser af bemyndigelserne til at revurdere eksisterende anlæg, fastsætte regler om nedlukning og efterbehandling, klassificere anlæg, samt den foreslåede udvidelse af kravet til sikkerhedsstillelse, mulighed for påbud om nedlukning og efterbehandling, samt ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, til at omfatte andre anlæg, der håndterer udvindingsaffald end deponeringsanlæg, der håndterer udvindingsaffald, vurderes til ikke vil have nævneværdige konsekvenser for det offentlige. Dette skyldes, at affaldsanlægstypen er meget sjældent forekommende.

For så vidt angår bemyndigelsen til at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner mv. som følge af implementering af MCP-direktivet, vurderes det, at lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau ikke vil have væsentlige administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede udvidelser af bemyndigelserne til at revurdere eksisterende anlæg, fastsætte regler om nedlukning og efterbehandling, klassificere anlæg, samt den foreslåede udvidelse af kravet til sikkerhedsstillelse, mulighed for påbud om nedlukning og efterbehandling, samt ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, til at omfatte andre anlæg end deponeringsanlæg, der håndterer udvindingsaffald, vurderes ikke at have væsentlige konsekvenser for erhvervslivet, da affaldsanlægstypen forventes at være meget sjældent forekommende.

For så vidt angår bemyndigelsen til at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner mv. som følge af implementering af MCP-direktivet vurderes lovforslaget og dets udmøntning i bekendtgørelse at have administrative konsekvenser for erhvervet, som estimeres til gennemsnitligt 0-0,2 mio. kr. årligt. Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget og dets udmøntning ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget i sig selv vil ikke have miljømæssige konsekvenser. Der sikres en korrekt håndtering af udvindingsaffald, herunder på anlæg, som ikke er deponeringsanlæg. Det vurderes, at den påtænkte udmøntning af bemyndigelserne heller ikke medfører nogen miljømæssige konsekvenser, da der aktuelt ikke er udvindingsaffaldsprojekter i Danmark, ikke er kendskab til planer som medfører udvindingsaffald, og udvindingsprojekter omfattet af udvindingsaffaldsdirektivet derudover sjældent vil forekomme i Danmark. I relation til import af udvindingsaffald til Danmark, vil de samme regler kunne anvendes, og der er i så fald tale om håndtering af udvindingsaffald, som ikke sker i relation til udvindingsstedet.

For så vidt angår MCP-delen vurderes det, at lovforslaget ikke vil have miljømæssige konsekvenser. Det vurderes, at udmøntningen af bemyndigelsen heller ikke konkret vil have miljømæssige konsekvenser, men muligheden for, at enkeltpersoner kan efterspørge oplysninger fra fyringsanlæggene, kan være med til at skabe større åbenhed i miljøforvaltningen.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget, for så vidt angår den del, der vedrører udvindingsaffaldsanlæg, skal sikre, at der kan ske en fuld, mere korrekt og direktivnær implementering af dele af udvindingsaffaldsdirektivet. Denne del af lovforslaget fremsættes i forlængelse af Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2011/2056 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (direktiv 2006/21/EF). Folketingets Europaudvalg og Miljø- og Fødevarerudvalg orienteret ved EEU, almindelig del, bilag 563, 2015-2016.

Med lovforslaget, for så vidt angår den del, der vedrører at give mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynsmyndighederne kan indhente nærmere angivne oplysninger hos virksomheder efter anmodning fra enkeltpersoner, og at virksomheden skal udlevere sådanne oplysninger til tilsynsmyndigheden, sikres en korrekt og fyldestgørende implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juni 2017 til den 15. juli 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, ARi Affalds- og Ressourceindustrien, Asfaltindustrien, Astma-Allergi Danmark, Benzinforhandlernes Fælles Repræsentation, Biologforbundet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, Bryggerforeningen, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, COOP Danmark A/S, Campingrådet, Center for Miljø, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), DAKOFA, DANAK, DANVA, DASU (Dansk Automobil Sports Union), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DELTA, DHI,

DONG (Historisk!), DONG Energy A/S, DTU Aqua, DTU Miljø, Danfoss DK, Danmarks Cykle Union, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug (DAG), Dansk Bilbrancheråd, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Cyklistforbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening (DGB), Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Metal, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Solvarmeforening, Dansk Sportsdykkerforbund, Dansk Textil & Beklædning (DTB), Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Vandrelaug, Danske Havne (Privathavne er associeret), Danske Maritime, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Regioner, Danske Revisorer - FSR, Danske Råstoffer (Dansk Byggeri), Danske Svineproducenter, De Danske Skytteforeninger, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Den Danske Dyrlegeforening, Dyrenes Beskyttelse, Ekokem A/S (tidligere Kommunekemi A/S), Energi og olie forum, Energinet.dk, Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD), Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af speciallæger (ex. Embedslægeforeningen), Forskningscenter Risø (fusioneret med en række andre forskningsinstitutioner under DTU), GTS (Godkendt Teknologisk Service), Grafisk Arbejdsgiverforening, Green Network, Greencities, Greenet, Greenpeace, Danmark, Grænseregion Syd, Horesta, International Transport Danmark (ITD), Jordbrugets Bedriftssundhedstjeneste, KL (kommunernes landsforening), Kalk- & Teglværksforeningen af 1893, Kolonihaveforbundet, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen af danske fåreavlere, Landsforeningen af danske mælkeproducenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægemedelindustriforeningen, Maersk Drilling A/S, Maersk Training A/S, Marine Ingredients Denmark, Mærsk Olie og Gas A/S, NOAH, Natur og Ungdom, Nordisk konservatorforbund, Novo Nordisk, Oil Gas Denmark, Oliebranchens fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsforening, Realkreditforeningen, Rederiforeningen af 2010 og Danmarks Rederiforening, Rådet for større badesikkerhed, SEGES, SMOK (Sønderjyllands Modtageordning for Olie og Kemikalieaffald, SPT - brancheforeningen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Shell, Skov og Landskab, Skovdyrkerforeningerne, Spildevandsteknisk forening, Staoil, TOTAL DANMARK A/S, Teknologirådet, Uniscrap, Varmepumpefabrikantforeningen, Vestforbrænding, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>Lovforslaget vil ikke i sig selv have miljømæssige konsekvenser. Sammen med udvindingsaffaldsbekendtgørelsen og godkendelsesbekendtgørelsen sikrer loven, at der sker korrekt håndtering af udvindingsaffald, herunder på anlæg, som ikke er deponeringsanlæg.</p> <p>Muligheden for, at enkeltpersoner kan efterspørge oplysninger fra fyringsanlæggene, kan være med til at skabe større åbenhed i miljøforvaltningen.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget sikrer, at hjemlerne til at gennemføre implementeringen af Europa -Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF tilvejebringes, så de nødvendige krav til anlæg, der håndterer udvindingsaffald, kan finde anvendelse for disse anlæg også. Herudover sikrer lovforslaget hjemmel til en korrekt og fyldestgørende implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet).</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt x)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens titelnote ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, (MCP-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1. Desuden er titelnoten ajourført.

Til nr. 2

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, udvides til også at omfatte anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at være et deponeringsanlæg, som defineret i deponeringsdirektivet.

Den foreslåede udvidelse indebærer, at regler som allerede er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, til brug for at implementere udvindingsaffaldsdirektivet, også omfatter anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at være et deponeringsanlæg. Det omfatter udvindingsaffaldsbekendtgørelsen. Ligesom det også indebærer nye regler, som udstedes med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, til brug for at implementere udvindingsaffaldsdirektivet, også omfatter disse andre anlæg.

Udvidelsen af bemyndigelsen kan alene anvendes til at fastsætte de nødvendige regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 110, stk. 3, at der kan fastsættes regler om straf i regler udstedt med hjemmel i 7.

Til nr. 3-9

Det foreslås, at lovens bemyndigelser til at revurdere eksisterende anlæg (§ 41 a, stk. 1-3), fastsætte regler om nedlukning og efterbehandling (§ 34, stk. 2), klassificere anlæg (§ 37 c), samt den foreslåede udvidelse af kravet til sikkerhedsstillelse (§ 39 b, stk. 1, 1. punktum), muligheden for at meddele påbud om nedlukning og efterbehandling (§ 41 e, stk. 1-3), og ekspropriation i relation til at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer (§ 58, stk. 2), til at omfatte andre anlæg end deponeringsanlæg, der håndterer udvindingsaffald udvides, så dette også gælder for den, der driver anlæg, som håndterer udvindingsaffald, men hvor anlægget falder uden for definitionen på et deponeringsanlæg.

Driftsherren skal stille sikkerhed for de forpligtelser, som påhviler virksomheden.

Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. lovens §§ 69 og 70.

Forslaget medfører, at miljø- og fødevareministeren med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 39 b, stk. 2, skal fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vilkår i miljøgodkendelsen om sikkerhedsstillelse også for disse anlæg.

Den foreslåede udvidelse indebærer, at regler som allerede er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, til brug for at implementere udvindingsaffaldsdirektivet,

også omfatter anlæg, der håndterer udvindingsaffald uden at være et deponeringsanlæg. Det omfatter udvindingsaffaldsbekendtgørelsen og godkendelsesbekendtgørelsen. Ligesom det også indebærer nye regler som udstedes med hjemmel i disse bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, til brug for at implementere udvindingsaffaldsdirektivet, også omfatter disse andre anlæg.

Bemyndigelserne vil alene blive brugt til at fastsætte regler, der er nødvendiggjort af udvindingsaffaldsdirektivets krav, herunder en effektiv sikring heraf. Omfanget heraf vurderes umiddelbart til at være begrænset.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.8. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 95, stk. 3, at klage over vilkår om sikkerhedsstillelse ikke har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Det følger endvidere af de gældende bestemmelser i lovens § 110, stk. 1, nr. 15, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der hindrer i strid med § 41 e, stk. 3, at vilkår eller påbud efter § 34, stk. 2, eller § 41 kan efterkommes. § 110, stk. 3, foreskriver, at der i regler og forskrifter, der er udstedt i medfør af §§ 7 og 7 a, § 19, stk. 5, § 35, § 35 c, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, kan fastsættes bødestraf.

Til nr. 10

Det foreslås, at konsekvensrette § 79 b, nr. 7, så det på sigt vil være muligt at kunne fastsætte krav om digital indberetning vedrørende oplysninger, som virksomheder sender ind i henhold til regler udstedt i medfør af § 79 d. Det er forventningen, at kommunikationen mellem virksomheden og myndigheden vil kunne ske efter de gældende retningslinjer for kommunikation med det offentlige. Det er ikke hensigten på nuværende tidspunkt at fravige de almindelige regler for kommunikation med det offentlige eller fastsætte særlige krav til formen, hvorpå oplysninger udleveres til myndigheden. Med den foreslåede konsekvensændring i lovens § 79 b, vil det blive muligt at fastsætte regler om digital indberetning.

Til nr. 11

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at tilsynsmyndigheden skal indhente bestemte oplysninger hos virksomheder, som er reguleret af MCP-direktivet, hvis enkeltpersoner anmoder om adgang til de omhandlede data og oplysninger og om, at virksomheder skal udlevere de pågældende oplysninger til tilsynsmyndigheden, når enkeltpersoner beder om adgang til sådanne oplysninger.

MCP-direktivet stiller krav om, at tilsynsmyndigheden skal indhente en række angivne oplysninger hos virksomheder, som er omfattet af direktivet, herunder overvågningsresultater og driftsjournaler, hvis enkeltpersoner anmoder herom. Der er i den gældende miljøbeskyttelseslov ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan indhente disse oplysninger, og til at virksomhederne skal udlevere oplysningerne, når baggrunden er et ønske fra enkeltpersoner.

Det forventes, at enkeltpersoner, der ønsker adgang til en virksomheds egenkontrolløplysninger, tager kontakt til den relevante tilsynsmyndighed og fremsætter en anmodning om at få udleveret oplysningerne. Er myndigheden i besiddelse af oplysningerne, behandles anmodningen efter miljøoplysningsloven. Er myndigheden ikke i besiddelse af oplysningerne, henvender myndigheden sig til virksomheden og anmoder virksomheden om at udlevere de pågældende oplysninger inden for en nærmere angivet frist. Virksomheden udleverer herefter oplysningerne til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden udleverer herefter oplysningerne, inden for rammerne af miljøoplysningsloven, til den enkeltperson, som har bedt om at få oplysningerne udleveret. Det forventes umiddelbart, at der vil komme forholdsvis få anmodninger som følge af bestemmelsen. Bestemmelsen er formuleret, så den giver mulighed for, at ministeren også i andre bekendtgørelser udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og virksomhedens pligt til at udlevere sådanne oplysninger. Bemyndigelsen kan kun anvendes til at fastsætte regler i det omfang dette er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.10.1.1 og 3.10.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Straffebestemmelsen i § 110, stk. 3, konsekvensrettes, så det bliver muligt at straffe virksomheder i tilfælde, hvor de undlader at indsende oplysninger efter regler fastsat i medfør af § 79 d. Overtrædelser straffes efter lovens almindelige bestemmelser herom.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 19. december 2017.

I forlængelse af tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslaget vil bestemmelser, der udmønter hjemlen vedrørende MCP-direktivet, træde i kraft.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, svarende til det, der gælder for miljøbeskyttelsesloven i øvrigt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
<p>¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer,</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>»1) ... og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, (MCP-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L313/1.«</p>

EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og

forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 188, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatører, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv

<p>96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.</p>	
<p>§ 7. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om:</p> <p>1-2) ---</p> <p>3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanlæg og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg.</p> <p>4-12 ---</p> <p>Stk. 3-7. ---</p>	<p>2. I § 7, stk. 1, nr. 3, ændres »og anlæg for deponering af affald« til », anlæg for deponering af affald og anlæg, som håndterer udvindingsaffald«.</p>
<p>§ 34. ---</p> <p>Stk. 2. For anlæg for deponering af affald skal der tillige fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling.</p> <p>Stk. 3-6. ---</p> <p>§ 37 c. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald.</p> <p>§ 39 b. Den, der driver anlæg for deponering af affald, skal over for godkendelsesmyndigheden stille sikkerhed for de forpligtelser, herunder til nedlukning og efterbehandling, som påhviler virksomheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>§ 41 e. For anlæg for deponering af affald kan der meddeles påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om</p>	<p>3. I § 34, stk. 2, § 37 c, § 39 b, stk. 1, 1. pkt., og to steder i § 41 e, stk. 1, og § 41 e, stk. 2 og 3, og § 58, stk. 2, indsættes efter »deponering af affald«: »eller anlæg, som håndterer udvindingsaffald«.</p>

<p>anlægget ikke længere modtager affald med henblik på deponering.</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>Stk. 3. Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling.</p> <p>Stk. 4-5. ---</p> <p>§ 58. ---</p> <p>Stk. 2. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering af affald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5.</p> <p>Stk. 3-5. ---</p>	
<p>§ 41 a. ---</p> <p>Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis</p> <p>1-5) ---</p> <p>6) der er fremkommet nye oplysninger om sikkerhedsmæssige forhold på virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 7 om risikobetonede processer m.v. eller om sikkerhedsmæssige forhold ved de stoffer, som oplagres på disse virksomheder, eller</p> <p>7) ---</p> <p>Stk. 3-5. ---</p>	<p>4. I § 41 a, stk. 2, nr. 6, ændres » , eller« til: » ,«.</p>
<p>§ 41 a. ---</p> <p>Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis</p> <p>1-6) ---</p> <p>7) der i øvrigt er kommet nye oplysninger om behovet for afgittringer på ferskvandsdambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.</p>	<p>5. I § 41 a, stk. 2, nr. 7, ændres »søer.« til: »søer,«.</p>

<p>Stk. 3-5. ---</p> <p>§ 41 a. ---</p> <p>Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis</p> <p>1-6) ---</p> <p>7) der i øvrigt er kommet nye oplysninger om behovet for afgittringer på ferskvandsdambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.</p> <p>Stk. 3-5. ---</p>	<p>6. Efter § 41 a, stk. 2, nr. 7, indsættes som nr. 8 og 9:</p> <p>»8) der er afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald, på anlæg, der håndterer udvindingsaffald, eller</p> <p>9) der i lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik, på anlæg, der håndterer udvindingsaffald.«</p>
<p>§ 41 a. ---</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal tage godkendelsen af bestemte listevirksomheder op til revurdering, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.</p> <p>Stk. 4-5. ---</p>	<p>7. I § 41, a, stk. 3, indsættes efter »skal tage godkendelsen af bestemte listevirksomheder op til revurdering,«: »dog uden de tidsmæssige grænser, der fremgår af stk. 1 og 5, i forhold til anlæg, der håndterer udvindingsaffald,«</p>
<p>§ 41 e. ---</p> <p>Stk. 2. Påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling af anlæg for deponering af affald kan meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere.</p> <p>Stk. 3-5. ---</p>	<p>8. I § 41 e, stk. 2, indsættes efter »den 1. juli 2001 eller senere«: »henholdsvis den 1. maj 2008 eller senere«.</p>
<p>§ 41 e. ---</p> <p>Stk. 2.-3---</p> <p>Stk. 4. Forpligtelsen i henhold til stk. 3 gælder for den, der har erhvervet rådigheden over ejendommen efter den 1. juli 2001.</p> <p>Stk. 5. ---</p>	<p>9. I § 41 e, stk. 4, indsættes efter »den 1. juli 2001«: »for anlæg for deponering af affald, og den 1. maj 2008 for anlæg, der håndterer udvindingsaffald«.</p>
<p>§ 79 b. ---</p> <p>1-6) ---</p> <p>7) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a,</p>	<p>10. I § 79 b, nr. 7 erstattes: »og 9a« med: », 9a og 79 d«.</p>

<p>§ 79 c. --- 1-2)--- Stk. 2. ---</p>	<p>11. Efter § 79 c indsættes: »§ 79 d. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.«</p>
<p>§ 110. --- 1-19) Stk. 2. --- Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5-7, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.</p>	<p>12. I § 110, stk. 3 tilføjes efter § 72 a, stk. 3: », § 79d«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2 Loven træder i kraft den 19. december 2017.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3 Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.</p>